

det da i alt Fald være. Det har maastee været den billigste Maade, hvorpaa Universitetet har kunnet klare Sagen med de forskjellige Planer, saaledes at henvende sig til Bygningsinspektøren og lade ham gjøre de fornødne Udkast, men det sees ikke, at enten Konfistorium eller Ministeriet eller nogenformhelt Anden, der har havt med denne Sag at gjøre, har til Arkitekten stillet nogen Fordring med Hensyn til den Stil, hans Bygning skulde have, og det troer jeg dog, at man havde været fuldt berettiget og stærkt opfordret til at gjøre. Thi, som sagt, Valget kan nu virkelig ikke længer være frit, nu maa det knytte sig til den ene eller den anden af de to Stile, vi have der, og det gaaer slet ikke an at opføre Noget i den — jeg kan næsten kalde det — Pathusstil, som de to Projekter ere i, som ledsage denne Sag. Ogsaa paa Grund deraf troer jeg, at det vilde være en meget heldig Ting at faae vedtaget det Endringsforslag af Mindretallet, som gaaer ud paa, at Planer og Overslag skulle forelægges ved næste Aars Finantslov, da der saa derefter vil være Haab om, at ogsaa de arkitektoniske Hensyn maatte kunne stee Jyldest. Jeg maa endnu kun med Hensyn til Bygningen gjøre den Bemærkning, at man ved Besvarelsen af det Spørgsmaal, hvorledes man skal indrette den nye Museumsbygning, billigtviis bør tage Hensyn ikke blot til den udbændige Side, den Facade, der vil fremkomme imod den ene eller anden Gade, hvad enten det nu bliver mod Krydstalgade eller mod Nørregade, men ogsaa til, hvorledes den indre Plads vil komme til at see ud i denne Universitetsstræde. I den Henseende har man faaet særdeles gode Oplysninger i en af de trykte Smaapjecer, som Udvalgets Medlemmer have havt i Hænde, og som vi Andre derved have faaet Leilighed til at sigge lidt i, nemlig den af Konfistoriums Medlem, Professor Clausen. Denne indre Plads er allerede for Diebliffet i en meget uheldig Tilstand, saaledes forbygget, at det vil være meget vanskeligt at komme til i Tidens Løb at gjøre de forskjellige Udvidelser, som her eller der kunne være nødvendige, men ved at lægge en ny stor, stærktantet Bygning ind paa Pladsen vil man gjøre det endnu mange Gange værre, end det hidtil har været. Ogsaa dette

forekommer mig at være en Grund til at foretrække den Byggegrund, der vil kunne aabne Leilighed til en slybige Tilfredsstillelse af alle Fordringer, og det er Grunden mod Nørregade. Naar man imod dette Valg har anført, at nogle Samlinger da maatte sættes hen som „Magasin“ og i saa og saa lang Tid ikke vilde kunne benyttes, saa skal jeg dertil svare, at selv om det er saa, hvad der dog ikke er saa afgjort, da der jo dog vist kan findes midlertidig Plads i alt Fald til de mineralogiske Samlinger, som heller ikke ville lide noget ved denne „Magasin“-Behandling, saa er det dog bedre at finde sig i den Ulempe i et Par Aar end at opføre en Bygning, der ikke vil svare til de Fordringer, der maae stilles til den og som om meget kort Tid maa blive utilfredsstillende. Jeg skal derfor anbefale at stemme for det Endringsforslag, der er kommet fra det ærede Mindretal, og jeg haaber tillige, at hvis det vedtages, og vi til næste Aar komme til ved Finantsloven at behandle Spørgsmaalet om Planer og Overslag, den høitærede Kultusminister da vil have taget noget Hensyn til det dog virkelig ikke reent uvigtige Spørgsmaal, at Pladsen benyttes paa en saadan Maade, at ikke Universitetsstrædet, der kan blive en smagfuld Prydselse for Hovedstaden, bliver et Strabfammen fra alle mulige Bygningsstile, et Sideslykke til det meget uheldige Monument, vi have staaende nede paa Kongens Nytorv.

Ordføreren: Da Tiden allerede er saa langt fremrykket, skal jeg see at fatte mig saa kort som muligt. Med Hensyn til Bestyrelsesforholdene har den høitærede Minister erklæret, at han intet Væsentligt har at erindre mod den Maade, hvorpaa disse Forhold ere ordnede i det Endringsforslag, Udvalgets Fleertal har stillet til § 2, saafremt det maatte være ham forbeholdt et Par Gange om Aaret at sammensalde Bestyrerne for de forskjellige Museer for at lade dem drøfte de mulige Fællesanliggender, og da dette naturligtviis staaer i den høitærede Ministers Magt, kan Udvalgets Fleertal i saa Henseende ansee sig beroliget. Kun har den høitærede Minister lagt stor Vægt paa, at de to Underendringsforslag, han har stillet til Udvalgets Fleertals § 2, maatte blive vedtagne,